

Nedreptul la recurs

Nicu Hăloiu

Nedreptul la recurs

...

Trăim între comod și util.

Și în fundal, se aude subtil,

Un prohod.

Pentru că viața comodă-i atât:

Drumul spre eșafod.

Inutil și urât!

...

Călăul așteaptă,

Așteaptă călăul comanda cea dreaptă

Apoi lovește subtil,

Banal atac de cord.

Dureros, dar util.

Lumea-și cântă propriul prohod.

Iar vântul împrășteie praful

Și ce alb rămâne cearșaful!

...

Neputând a fi rod, omul comod

Și inutil, merge subtil spre eșafod.

Ce albastru e cerul și inutil efemerul!

Degeaba cerem drept la recurs,

Când timpul nostru s-a scurs!